

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-170/2024-42

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Idi Vrančić, a po prijedlogu višeg sudskog savjetnika Lordana Čošića, u pravnoj stvari tužitelja Borisa Glavice, iz Sesveta, Kobiljačka Cesta 38, OIB: 99683298446, kojeg zastupa punomoćnica Maja Buhin, odvjetnica u Zagrebu, Kneza Borne 14, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 25. rujna 2026. u nazočnosti zamjenice punomoćnice tužitelja Nike Belančić, odvjetničke vježbenice, te punomoćnice tuženika Gordane Vrebac, zaposlenice, dana 9. listopada 2026. godine objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku, CROATIA osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, da isplati tužitelju, Boris Glavica iz Sesveta, Kobiljačka cesta 38, OIB: 99683298446, daljnji iznos naknade neimovinske štete od 600,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od 16. siječnja 2024. do isplate i to po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku, CROATIA osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, da isplati tužitelju, Boris Glavica iz Sesveta, Kobiljačka cesta 38, OIB: 99683298446, zateznu kamatu na isplaćeni nesporni iznos naknade štete od 800,00 eura od 16. siječnja 2024. do dana isplate 10. studenoga 2025., i to po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja za naknadom štete u preostalom iznosu od 500,00 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 8. siječnja 2024. do isplate.

IV. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja za naknadom zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete od 600,00 eura, tekućih od 8. siječnja 2024. do 15. siječnja 2024., te za naknadom zakonskih zateznih kamata na nesporno plaćeni iznos naknade štete od 800,00 eura tekućih od 8. siječnja 2024. do 15. siječnja 2024.

V. Nalaže se tuženiku, CROATIA osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, da isplati tužitelju, Boris Glavica iz Sesveta, Kobiljačka cesta 38, OIB: 99683298446 parnični trošak u iznosu od 1.695,32 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, tekućim od 9. listopada 2026. pa do isplate, i to po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

VI. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troška parničnog postupka u preostalom iznosu od 1.954,68 eura, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 9. listopada 2026. do isplate.

VII. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troška eventualnih sudskih pristojbi.

Obrazloženje

1. Tužitelj Boris Glavica u tužbi od 7. veljače 2024. u bitnome navodi da je zaposlen kod poslodavca Zagrebački Holding d.o.o., Podružnica Čistoća, Zagreb, Radnička cesta 82, na radnom mjestu radnika na odvoženju otpada, te da je dana 4. prosinca 2023. pretrpio ozljedu na radu tijekom radnog vremena prilikom obavljanja redovnih poslova svog radnog mjesta prikupljanja i odvoza otpada. Tužitelj navodi da je toga dana bio na lokaciji Prudinec – Jakuševac te je za vrijeme odvajanja otpada od biootpada, koji zadatak mu je poslovođa toga dana odredio, doživio stresogenu situaciju tj. nesreću, do koje je došlo uslijed odronjavanja deponije otpada na način da je zajedno s kolegom Tonijem Mihajlovskim ostao zaglavljnjen u kontejneru iz kojeg nisu uspjeli pobjeći nakon nestanka struje. Udarom odrona otpada navedeni kontejner nastavio se kretati samostalno prema Sajmišnoj cesti. Kolega tužitelja je za to vrijeme doživio tešku ozljedu (gubitak ruke), kojoj je sam tužitelj svjedočio, pri čemu je tužitelj doživio veliku traumu i stres, a sve uslijed neispravnosti u radnoj sredini, odnosno uslijed odrona ogromnog brda smeća. Tužitelju je navedena ozljeda priznata kao ozljeda na radu od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje. Tužitelj dalje navodi da je njegov poslodavac na dan štetnog događaja imao kod tuženika sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti za štetu koju radnici poslodavca pretrpe na radu, stoga je tuženik pasivno legitimiran i odgovoran za naknadu štete tužitelju. Tužitelj dalje navodi da je nakon nezgode zaprimljen u Nastavni zavod za hitnu medicinu Grada Zagreba, Heinzelova 88, zbog stanja šoka u kojem se nalazio. Utvrđena mu je akutna reakcija na stres, ordinirano mu je mirovanje, uzimanje diazepama, te da se javi kod liječnika opće medicine radi daljnje obrade. Nadalje, dana 7. prosinca 2023. tužitelj je zaprimljen u Kliniku za psihijatriju sveti Ivan u Zagrebu, te je utvrđeno kako dolazi na pregled po preporuci liječnika obiteljske medicine, nakon stresogene situacije od 4. prosinca 2023. Tom prilikom utvrđeno je kako je tužitelj tjeskoban, napet, da "trza na svaki tutanj", "tresu mu se

ruke“, te da navodi da se često budi tijekom noći i ima tjeskobne snove i probavne tegobe. Kao terapiju specijalist psihijatrije navodi Helex i Zonotte, te se određuje psihofizička pošteta. Slijedom sveg navedenog, tužitelj potražuje od tuženika pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u iznosu od 3.000,00 eura zbog pretrpljenog straha, fizičkih bolova i duševnih boli zbog umanjenja životne i radne aktivnosti, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od podnošenja odštetnog zahtjeva 8. siječnja 2024. do isplate te iznos imovinske štete od 300,00 eura za pruženu tuđu pomoć i njegu sa zateznim kamatama, tekućim od podnošenja odštetnog zahtjeva do isplate. Nakon provedenog medicinskog vještačenja i dopune medicinskog vještačenja, tužitelj je podneskom od 29. siječnja 2026. konačno uredio tužbeni zahtjev na način da potražuje od tuženika naknadu štete zbog povrede prava osobnosti za pretrpljeni strah u iznos od 1.900,00 eura, pri čemu navodi da je uzeo u obzir, sukladno recentnoj sudskoj praksi, da je stopa inflacije u Republici Hrvatskoj, prema službenim podacima Državnog zavoda za statistiku za razdoblje od lipnja 2020. pa do listopada 2025. iznosila čak 32,6 %. S obzirom da je tuženik nakon provedenog vještačenja tužitelju isplatio nesporni iznos od 800,00 naknade štete dana 10. studenoga 2025., tužitelj konačno potražuje isplatu preostalog iznosa naknade štete od 1.100,00 eura, zajedno sa pripadajućim kamatama, tekućim od podnošenja odštetnog zahtjeva 8. siječnja 2024. do isplate, te zatezne kamate na nesporno plaćeni iznos naknade štete od 800,00 eura od podnošenja odštetnog zahtjeva 8. siječnja 2024. do isplate 10. studenoga 2026., sve uz naknadu parničnog troška tužitelju sa zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da priznaje pasivnu legitimaciju, obzirom je na dan štetnog događaja imao zaključenu policu osiguranja od odgovornosti sa poslodavcem tužitelja, i priznaje nastanak štetnog događaja. Tuženik navodi da, s obzirom da pasivna legitimacija tuženika u ovom postupku proizlazi iz police osiguranja od odgovornosti zaključene s poslodavcem tužitelja, tuženik ne odgovara po načelu objektivne odgovornosti u smislu članka 111. Zakona o radu, odnosno članka 25. Zakona o zaštiti na radu, nego po načelu krivnje u skladu sa čl. 2. st. 2. Uvjeta za osiguranje od izvanugovorne odgovornosti tuženika, koji su sastavni dio navedene police osiguranja. Iz dokumentacije priložene u spisu nije vidljivo u čemu se sastoji krivnja poslodavca tužitelja odnosno osiguranika tuženika. S druge strane tuženik također ukazuje na odredbu članka 25. stavka 2. Zakona o zaštiti na radu prema kojoj poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu. Tuženik navodi da iz dokumentacije nije vidljiv uzrok nastanka štetnog događaja, te opreza radi ističe da nisu ispunjeni uvjeti iz čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima za dosudu pravične novčane naknade, jer tužitelj u štetnom događaju nije zadobio nikakve tjelesne ozljede nego akutnu reakciju na stres, za koju mu je propisana somatska terapija, a nakon prvog i jedinog posjeta liječniku, tuženiku više nije bila potrebna liječnička pomoć. Podredno, tuženik ističe kako je zatraženi iznos naknade štete previsok, obzirom na jačinu i karakter tegoba koje je kod tužitelja izazvao predmetni štetni događaj. Tuženik također osporava zatraženi tijek zakonskih zateznih kamata na imovinsku štetu za tuđu pomoć i njegu. Tuženik je na ročištu 25. rujna 2026. izjavio da je nakon provedenog medicinskog vještačenja isplatio tužitelju nesporni iznos

naknade štete u iznosu od 800,00 eura, te da osporava tužbeni zahtjev preko nesporno plaćenog iznosa. Slijedom svega navedenoga tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, te potražuje trošak eventualnih sudskih pristojbi.

3. S obzirom da je tužitelj podneskom od 29. siječnja 2026., kojim je konačno uredio tužbeni zahtjev nakon provedenog vještačenja, smanjio tužbeni zahtjev sa prvotno postavljenih 3.300,00 eura sa pripadajućim zateznim kamatama, na iznos od 1.100,00 eura sa pripadajućim zateznim kamatama i zateznim kamatama na nesporno plaćeni iznos do 800,00 eura, a da se tuženik u roku od 15 dana od dostave navedenoga podneska (2. veljače 2026., poledina str. 195 spisa) smanjenju tužbenog zahtjeva nije protivio, sukladno čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje u tekstu: ZPP) navedeno djelomično povlačenje tužbe je dopušteno.

4. Tijekom postupka izvedeni su sljedeći dokazi: izvršen je uvid u e-mail i potvrdu primitka odštetnog zahtjeva tužitelja od 8. siječnja 2024. kod tuženika (str. 4-9 spisa), odštetni zahtjev tužitelja od 8. siječnja 2024. (str. 10-11 spisa), u medicinsku dokumentaciju tužitelja (str. 13-16 spisa), presliku zdravstvenog kartona tužitelja (str. 85-134 spisa), fotodokumentaciju s mjesta nezgode (str. 17-26 spisa), zapisnik Državnog inspektorata od 11. prosinca 2023. (str. 27-29 spisa), policu osiguranja tuženika broj: 078700103018 od 31. ožujka 2023. (str. 36-37 spisa), Uvjete za osiguranje od izvanugovorne odgovornosti (str. 38-40 spisa), prijavu ozljede na radu (str. 48-52 spisa), obavijest o isplati štete (str. 147 spisa), kalkulator inflacije (str. 148 spisa), izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Gordanu Makariću, specijalistu psihijatru, o čemu u spisu prileži pisani Nalaz i mišljenje od 24. listopada 2025. (str. 68-69 spisa), i dopunski nalaz i mišljenje od 18. siječnja 2026. (str. 151-153 spisa), na ročištu glavne rasprave 15. srpnja 2026. saslušan je svjedok Toni Mihajlovski (str. 214 spisa) i tužitelj u svojstvu parnične stranke (str. 214-215 spisa), a na ročištu 25. rujna 2026. saslušan je sudski vještak dr. Gordan Makarić (str. 241-242 spisa), i svjedok Goran Behin (str. 242-243 spisa), te je izvršen uvid u sudsku praksu i u ostalu dokumentaciju koje prileži spisu.

5. Sud je u skladu s čl. 8. ZPP-a na temelju svih izvedenih dokaza i na temelju rezultata cjelokupnog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan iz slijedećih razloga.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadom štete kao posljedice ozljede na radu koji je tužitelj kao zaposlenik osiguranika tuženika pretrpio dana 4. prosinca 2023.

7. U postupku nije sporno da je tužitelj Boris Glavica u trenutku štetnog događaja, zaposlen kod poslodavca Zagrebački Holding d.o.o., Podružnica Čistoća, Zagreb nije sporan nastanak štetnog događaja, nije sporna pasivna legitimacija tuženika, odnosno da poslodavac tužitelja kod tuženika na dan štetnog događaja ima sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti koja uključuje i osiguranje odgovornosti prema djelatnicima. Nije sporno da je tuženik tužitelju isplatio

nesporni iznos naknade štete od 800,00 eura 10. studenoga 2025. Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva preko nesporno isplaćenog iznosa, te tijekom zatezne kamate.

8. Iz dokumentacije koja prileži spisu proizlazi da je tužitelj tuženiku podnio odštetni zahtjev 8. siječnja 2024. koji je tuženik zaprimio istoga dana (str. 4-11 spisa).

9. Iz Zapisnika Državnog inspektorata Klasa 116-04/23-01/2577, Ur. br. 443-02-05-09/14-23-02, od 11. prosinca 2023. koji prileži spisu (str. 27-29 spisa), povodom ozljede na radu koju je 4. prosinca 2023. pretrpio radnik Josip Topolovec, na adresi Sajmišna cesta 12, na odlagalištu otpada Prudenec – Jakuševac, izjavu je dao tužitelj Boris Glavica te u bitnome navodi da je od 1999. godine zaposlen u Podružnici Čistoća kao djelatnik na odvozu glomaznog otpada. Navodi da je predmetnoga dana ujutro došao na lokaciju Sajmišna 12, te je parkirao automobil u krugu odlagališta otpada Jakuševac kraj kontejnera u kojem su se nalazili radnici čistoće. Sjedio je u kontejneru sa kolegama Keranovićem, Mihajlovskim, Behinom i Lovrekovićem i čekali su da se magla digna da mogu početi raditi. Tužitelj navodi da je prema nalogu poslovođe Primorca taj dan trebao odvajati otpad od biootpada. Kolega Lovreković je izašao iz kontejnera, a zatim se čula tutnjava, nestalo je struje, kontejner se počeo pomicati prema Sajmišnoj cesti, kolege Behin i Keranović su uspjeli otići van iz kontejnera, a tužitelj i kolega Mihajlovski su ostali zarobljeni u kontejneru. Kad se blato zaustavilo pokušao je smiriti kolegu Mihajlovskog, isključio je sve aparate i zvao je pomoć kolega iz Zrinjevca koji su podigli kontejner i oni su uspjeli izaći. Zatim je do njih došao kolega Josip Topolovec koji je rekao da je izgubio ruku, a tužitelj je otrčao u kontejner uzeo dvije čiste majice i dao kolegi Karalju da mu omota ruku, ubrzo je došla vojna policije i hitna pomoć.

10. Spisu prileži polica osiguranja 078700103018 od 31. ožujka 2023. Croatia osiguranja d.d., ovdje tuženika (str. 36-37 spisa), kojom je osiguran poslodavac tužitelja Zagrebački Holding d.o.o. Predmet osiguranja je odgovornost javna i profesionalna, a isto uključuje i odgovornost prema vlastitim djelatnicima, za razdoblje od 1. travnja 2023. do 1. travnja 2024.

11. Iz prijave ozljede na radu od 10. siječnja 2024. (str. 48-52 spisa) proizlazi da je tužitelj Boris Glavica, kao zaposlenik Zagrebačkog Holdinga d.o.o., Podružnice Čistoća, na radnom mjestu radnika na odvoženju otpada, 4. prosinca 2023. u okviru radnog vremena, koje je taj dan bilo od 06,00 do 14,00 sati, na Deponiju Jakuševac, Sajmišna 12, Zagreb, pretrpio ozljedu na radu, kada je prilikom raspodjele poslova u radnom kontejneru došlo do odrona odlagališta otpada koje je udarilo u radni kontejner, te je jedan od radnika ostao bez ruke čemu su drugi radnici svjedočili.

12. Temeljem podataka koji su navedeni u prijavi o ozljedi na radu, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje je priznao tužiteljevu ozljedu, dijagnoze "Reactio stressogenes acuta" šifre prema MKB F.43.0., ozljedom na radu i to ovjerom tiskanice prijave o ozljedi na radu, sukladno čl. 129. st. 1 Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine" broj: 80/13, 137/13 i 98/19) kojim je propisano da o priznavanju ozljede na radu, Zavod odlučuje u pravilu bez

donošenja pisanog rješenja, ovjerom tiskanice prijave. Iz navedenog proizlazi da je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje tužitelju priznao ozljedu od 4. prosinca 2023. kao ozljedu na radu dana 24. siječnja 2024., a protiv navedene odluke bila je dopuštena žalba Direkciji Zavoda u roku od 15 dana od dana primitka ovjerene tiskanice prijave o ozljedi na radu, što je vidljivo iz prijave (str. 52 spisa), a tuženik nije dostavio u spis dokaz iz kojeg bi bilo vidljivo da je protiv navedenog rješenja podnio žalbu. Pitanje je li ozljeda koju je tužitelj zadobio 4. prosinca 2023. ozljeda na radu, predstavlja prethodno pitanje u ovom postupku u smislu čl. 12. st. 1. ZPP-a. S obzirom da je o tom pitanju nadležno tijelo (HZZO) donijelo odluku, sud je vezan pravomoćnom odlukom donesenom od strane HZZO-a u upravnom postupku.

13. Svu priloženu dokumentaciju sud je ocijenio vjerodostojnom, uključujući citiranu prijavu ozljede na radu s priložima, kao i medicinsku dokumentaciju tužitelja, a vjerodostojnost iste stranke nisu osporavale.

14. Radi utvrđivanja težine ozljede na radu tužitelja, te uzročno posljedične veze između štetnog događaja i ozljeda, sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Gordanu Makariću, specijalistu psihijatru, koji je 24. listopada 2025. podnio svoj pisani nalaz i mišljenje. Sudski vještak na temelju osobnog zdravstvenog pregleda tužitelja i priložene medicinske dokumentacije zaključuje da je tužitelj Boris Glavica bio izložen štetnom događaju 4. prosinca 2023., te je na psihičkom planu prvotno razvio simptomatiku Akutne stresne reakcije (F43.0), te nastavno simptomatiku Poremećaja prilagodbe (F43.2), što proizlazi iz priložene medicinske dokumentacije. Sudski vještak navodi da je tužitelj u okolnostima predmetnog štetnog događaja bio izložen situaciji stresogenog potencijala u vidu realne opasnosti po tjelesni integritet, što je uz spoznaju o stradavanju kolege, i dovelo do razvoja psihičkih poremećaja. Sudski vještak zaključuje da između štetnog događaja i razvoja psihičkih poremećaja postoji izravna uzročno-posljedična veza, stoga da je kod tužitelja došlo do povrede duševnog zdravlja, te da je pri štetnom događaju tužitelj trpio kratkotrajni primarni strah jakog intenziteta, do smirivanja akutnih simptoma psihotraume i prilagodbe na novonastalo stanje trpio je umjereni do jaki oscilirajući osjećaj neugode i tjeskobe sveukupno do 3 dana, potom umjereni oscilirajući osjećaj neugode i tjeskobe do sveukupno 5 dana, a zatim je trpio slabiji oscilirajući osjećaj neugode i tjeskobe sveukupno 3 tjedna. Tuđa pomoć, pružana od strane ukućana, tužitelju nije bila potrebna, status psihičkih funkcija stabiliziran je sredinom siječnja 2024, a duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti nema.

15. Dok tuženik nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, tužitelj je u podnesku od 17. prosinca 2025. iznio svoje primjedbe. Tužitelj prigovara nalazu i mišljenju navodeći da je izrađen bez prethodnog uvida u cjelokupni zdravstveni karton tužitelja, a koji je nužan radi uvida u tzv. „premorbidno stanje tužitelja“ te radi utvrđenja tijeka i duljine liječenja i bolovanja tužitelja, te navodi da izostanak uvida u zdravstveni karton utječe na pravilnost utvrđenja vještaka, a time i na kasnija utvrđenja suda. Nadalje tužitelj navodi da vještak nije detaljno pojasnio i argumentirao temeljem kojih razloga je utvrdio intenzitet i trajanje straha u trajanju od ukupno 29 dana, te smatra da je tužitelj trpio strah i nelagodu u dužem periodu, a težina ozljede ogleda se i u činjenici da i danas osjeća anksioznost, strah i nelagodu, te loše spava noću, često se prisjećajući

traumatičnog događaja na poslu. Tužitelj dostavlja zdravstveni karton tužitelja iz kojeg je razvidno da je tužitelj i u veljači 2024. (dakle, nakon više od 2 mjeseca od ozljeđivanja) i dalje na bolovanju zbog predmetne ozljede na radu, te da se isti liječi upravo pod dijagnozom akutne reakcije na stres. Tužitelj također navodi da sudski vještak nije detaljnije argumentirao razloge zbog kojih smatra da na strani tužitelja nisu zaostale duševne boli zbog smanjenja životne i radne aktivnosti te razloge zbog kojih smatra da tužitelju nije bila potrebna tuđa pomoć i njega. Slijedom navedenoga tužitelj predlaže da se sudski vještaka pozove na ročište radi usmenog očitovanja o iznesenim prigovorima, podredno da se zdravstveni karton dostavi vještaku na uvid radi izrade dopunskog nalaza i mišljenja.

16. Nakon dostave zdravstvenog kartona tužitelja sudski vještak je izradio dopunski nalaz i mišljenje koji je 18. siječnja 2026. dostavio u spis, a u kojem je odgovorio na prigovore tužitelja. Sudski vještak u dopuni u bitnome navodi da zdravstveni karton tužitelja ne donosi nikakvih novih podataka koji bi bili od utjecaja na ocjenu kvalifikatornih okolnosti, te da potvrđuje navode tužitelja da ranije nije imao psihičkih tegoba. Nadalje, sudski vještak u odnosu na ocjenu pretrpjenog straha navodi da je ista iskazana u kumulativnom iznosu, te da životno nije moguće da osoba trpi strah 24 sata dnevno, strah je subjektivna kategorija i ne postoji objektivna dijagnostička metoda kojom bi se isti utvrdila. Sudski vještak navodi da je ocjenu straha iskazao na temelju analize dinamike štetnog događaja proizašle iz medicinske dokumentacije, analize podataka iz iste, te konačno i odlučno rezultata vlastitog psihijatrijskog ispitivanja, a sve sukladno stručnom znanju, dugogodišnjem kliničkom iskustvu te pozitivnoj sudsko-medicinskoj praksi, pri čemu se ocjena straha odnosi isključivo na osobu tužitelja. Sudski vještak zaključuje da na temelju rezultata osobnog psihijatrijskog pregleda tužitelja, nije utvrdio postojanje jasne psihopatološke simptomatike, pa tako niti kriterija za utvrđivanje trajnih posljedica. Nadalje, sudski vještak zaključuje da tužitelju nije bila potrebna tuđa pomoć nestručnih osoba u obavljanju svakodnevnih životnih potreba. Sudski vještak je stoga u cijelosti ostao kod pisanog nalaza i mišljenja od 24. listopada 2025., s tim da je dopunio ocjenu straha, na način da je uz već navedenu ocjenu trajanja i intenziteta pretrpjenog straha u osnovnom nalazu i mišljenju utvrdio da je kod tužitelja zaostao kasni, povremeni oscilirajući strah slabijeg intenziteta u situacijama koje ga podsjećaju na štetni događaj.

17. Sudski vještak dr. Gordan Makarić saslušan je na ročištu 25. rujna 2026. (str 241-242 spisa), te je usmeno obrazložio svoj nalaz i mišljenje i odgovorio na prigovore tužitelja u pogledu ocjene intenziteta i trajanja pretrpjenoga straha, navodeći da je strah subjektivna kategorija te da ne postoji objektivna dijagnostička metoda kojom bi se isti utvrdio. Sudski vještak navodi da je navedena ocjena iskazana u kumulativnom iznosu jer životno nije moguće da osoba trpi strah 24 sata dnevno, te dodaje da je istu ocijenio temeljem analize dinamike štetnog događaja proizašle iz priložene medicinske dokumentacije, analizom iste te konačno i odlučno rezultata vlastitog pregleda u kojem nije utvrđeno kriterija za postojanje psihičkog poremećaja pa tako niti trajnih posljedica. Sudski vještak dodaje u odnosu na ocjenu tzv. kasnog straha da ga nije moguće kvantitativno procijeniti, te da je isti bio prisutan pri osobnom pregledu tužitelja, a koliko će trajati u budućnosti nije moguće predvidjeti. U odnosu na ocjenu tuđe pomoći i njege sudski vještak upućuje na dopunu nalaza i mišljenja od

u kojoj navodi da obzirom na vrstu i narav poremećaja, te razinu simptomatike tužitelju nije bila potrebna tuđa pomoć pružana od strane nestručne osobe u obavljanju svakodnevnih životnih potreba.

18. U odnosu na usmeno očitovanje sudskog vještaka tužitelj na ročištu 25. rujna 2026. navodi da je vještak ostao kod svih navoda stoga da ostaje kod iznesenih prigovora, ali da ne predlaže provođenje novog medicinskog vještačenja, a tuženik ističe da nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, dopunu nalaza i usmeno očitovanje, te smatra da je sudski vještak u cijelosti otklonio sve prigovore tužitelja.

19. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 24. listopada 2025., dopunski nalaz i mišljenje vještaka od 18. siječnja 2026., te usmeno očitovanje na ročištu 25. rujna 2026. kao vjerodostojne, budući da su stručni, jasni i obrazloženi, izrađeni na temelju medicinske dokumentacije, zdravstvenog kartona i osobnog pregleda tužitelja. Sud je utvrdio da je sudski vještak u dopuni nalaza i mišljenja od 18. siječnja 2026. te usmeno na ročištu 25. rujna 2026. jasno i obrazloženo odgovorio na prigovore tužitelja, te da je stručno i detaljno obrazložio svoj pisani nalaz i mišljenje. Prema ocjeni suda sudski vještak je na temelju svog stručnog znanja i kliničkog iskustva pravilno iskazao ocjenu pretrpljenog straha, te jasno obrazložio da je analizom štetnog događaja i simptomatike tužitelja utvrdio da kod tužitelja nije zaostalo trajnih posljedica, te da s obzirom na vrstu i narav poremećaja tužitelju nije bila potrebna tuđa pomoć i njega.

20. Na ročištu 15. srpnja 2026. saslušan je tužitelj u svojstvu parnične stranke (str. 214-215 spisa) koji u svom iskazu u bitnome navodi da je zaposlen u Zagrebačkom holdingu već 26 godina u Podružnici Čistoća, s tim da je prvo radio kao komunalni djelatnik, a zatim je postao poslovođa na odvozu glomaznog otpada. U odnosu na štetni događaj od 4. prosinca 2023. navodi da je kao poslovođa na odlagalištu otpada Jakuševac ujutro na početku smjene pripremao kancelariju za dolazak kolega koji su trebali taj dan razdvajati bio otpad od miješanog komunalnog otpada, a koja kancelarija se nalazi u građevinskom kontejneru. Pripremao je kavu i čaj za kolege u kontejneru te ih je unutra bilo pet, zatim je jedan kolega otišao i ostalo ih je četiri. U jednom trenutku začuli su ogromnu tutnjavu koja je podsjećala na potres, odnosno na eksploziju. Dvojica kolega Goran Behin i Sadnan Keranović, koji su bili na samom ulazu, odmah su istrčali van, a tužitelj i kolega Toni Mihajlovski su krenuli prema izlazu, međutim kontejner se počeo kretati i vrata su se zablokirala tako da nisu mogli izaći. Tužitelj navodi da je kontaktirao mobitelom poslovođu, te da je kolega Mihajlovski bio uznemiren i doživio je napad panike pa ga je tužitelj smirivao. Tužitelj dalje navodi da je u početku bio pribran prvih sat vremena, a kasnije je doživio stres, tresao se i osjećao paniku. Kolega koji je vozio bager oslobodio ih je na način da je bagerom podigao kontejner i odgurnuo nekih metar kako bi mogli otvoriti vrata, te su izašli. Kada su izašli vani bila je velika magla, gusti dim i veliki smrad. Vidjeli su da je cijeli kontejner pomaknut za metar i tužiteljev auto koji je bio na parkiralištu je bio pomaknut za oko 2,5 metra i udario je u kontejner, te su shvatili da se odronio otpad na odlagalištu. Uskoro se uz ogradu pojavio djelatnik Josip Topolovec rekao da je izgubio ruku kada se lavina otpada srušila na postrojenje gdje je radio, nije imao zamotanu ruku pa je tužitelj utrčao sam nazad u kancelariju, uzeo svoju čistu majicu, i dao mu majicu preko ograde. Tužitelj zatim navodi da su uspjeli doći na

cestu i došli su kolege sa kombijem i sve ih odvezli na hitnu, gdje su tužitelja pregledali i ostao je kod kuće 2 do 3 dana. Poslodavac mu je preporučio da se javi u psihijatrijsku bolnicu na Jankomiru koja se zove Sveti Ivan, tamo su ga pregledali i preporučili tablete za smirenje i mirovanje odnosno bolovanje. Na bolovanju je bio oko godinu dana, nakon čega se vratio na posao. Zbog štetnog događaja i dalje zna osjećati stres i uznemirenost, prisjećanje na tužnju koju je čuo uvijek kada bi čuo slične zvukove. Tužitelj dodaje da kada je vidio kolegu kako hoda bez ruke na cesti, osjećao je samo da mu hitno treba pomoći, a tek kasnije je doživio stres, kod sjećanja na tu situaciju i na pomisao što se moglo dogoditi. Navodi da trenutno ne koristi nikakve lijekove i da ne ide na terapije, iako mu je preporučeno da ako osjeti veće tegobe da se javi svojoj psihijatrici. Također dodaje da su mu ukućani pomagali na način da skrene misli sa tog događaja.

21. Na ročištu 15. srpnja 2026. saslušan je svjedok Toni Mihajlovski (str. 214 spisa) koji u svom iskazu u bitnome navodi da je bio u radnom odnosu u Zagrebačkom holdingu 6 godina, i radio je kao komunalni djelatnik i to sve do predmetnog štetnog događaja od 4. prosinca 2023. u kojem je i sam stradao i nakon kojega više ne radi jer nije više sposoban za rad. Na dan štetnog događaja bio je raspoređen kao komunalni djelatnik na odlagalište otpada Jakuševac gdje je trebao razvrstavati bio otpad. Tužitelja poznaje kao radnog kolegu koji je bio vođa i raspoređivao je djelatnike na radne zadatke. Svjedok navodi da je došao ujutro na Jakuševac, i nešto prije 6,00 sati ujutro na početku radnog vremena u kontejneru su se nalazili tužitelj i svjedok, u jednom trenutku je nešto jako udarilo u kontejner, nestalo je struje, kontejner se pomaknuo, nije bilo svjetla i nisu mogli izaći iz kontejnera nekih 2 i pol sata. Svjedok navodi da je doživio napad panike, a isto i tužitelj koji je bio pribraniji nego svjedok. Nakon što su ih djelatnici Holdniga izvukli iz kontejnera vidjeli su da se dogodio veliki odron otpada na Jakuševcu na južnoj strani, koji je onda pomaknuo tužiteljev auto koji je onda udario i pogurao kontejner. Odmah su ih odvezli prvo na hitnu u Radničku u Zagrebu, a zatim u bolnicu. Navodi da mu je dijagnosticiran PTSP i bio je godinu dana na bolovanju.

22. Na ročištu 25. rujna 2026. saslušan je svjedok Goran Behin (str. 241-243 spisa) koji u svom iskazu u bitnome navodi da je u radnom odnosu u Zagrebačkom holdingu već 8 godina i to na radnom mjestu vozača motornog vozila. Tužitelja poznaje kao radnoga kolegu koji također radi u Zagrebačkom holdingu kao poslovođa za glomazni otpad. U odnosu na štetni događaj od 4. prosinca 2023. navodi da je toga dana ujutro bio raspoređen na odlagalište otpada Jakuševac i bio je zajedno sa tužiteljem, kolegom Mihajlovskim i kolegom Keranovićem u jednom kontejneru. Bila je velika magla i čekali su da se magla razide da mogu početi raditi. Svjedok je odjednom čuo nekakvu tužnju i kako je bio u blizini vrata od kontejnera odmah je izašao van, a u međuvremenu se odronila velika hrpa otpada koja je gurnula automobil tužitelja i pritisnula ga uz vrata kontejnera tako da su tužitelj, kolega Mihajlovski i još jedan kolega ostali zarobljeni u kontejneru. Zvao je pomoć te su kolege iz Zrinjevca tzv. satelitom oslobodili ulaz od kontejnera. Sjeća se da su tužitelj i kolege ostali u kontejneru oko 45 minuta, te da je bio izrazito uzrujan, plakao je jer je shvatio što bi se dogodilo da je na to mjesto došao samo minutu kasnije, a isto tako sjeća se da je tužitelj bio izrazito rastresen, uzrujan i da je mucao.

23. Sud je iskaze tužitelja i svjedoka Tonija Mihajlovskog i Gorana Behina ocijenio vjerodostojnima s obzirom da su životni, logični, uvjerljivi, međusobno suglasni te suglasni sa dokumentacijom u spisu. Razlike u iskazima u pogledu vremena koje je tužitelj proveo zarobljen u kontejneru sud pripisuje proteku vremena i subjektivnosti te procjene.

24. Sukladno čl. 220. st. 2. ZPP-a ostale predložene dokaze sud nije izvodio, s obzirom da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno već izvedenim dokazima i priloženim ispravama, a tužitelj je na ročištu 15. srpnja 2026. Izjavio da odustaje odustaje od dokaznog prijedloga za pribavom spisa Državnog inspektorata koji se odnosi na predmetni štetni događaj te za pribavom i uvidom u spis HZZO-a, s obzirom da je priznata ozljeda na radu tužitelju, te su stranke na ročištu 25. rujna 2026. Izjavile da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga.

25. Na temelju provedenog dokaznog postupka, iskaza tužitelja i svjedoka Tonija Mihajlovskog i Gorana Behina, nalaza i mišljenja te dopunskog nalaza i mišljenja sudskog vještaka dr. Gordana Makarića, te dokumentacije u spisu, sud je utvrdio da je tužitelj 4. prosinca 2023. kao zaposlenik osiguranika tuženika Zagrebački Holding d.d., Podružnice Čistoća, pretrpio ozljedu na radu na radnom mjestu, na odlagalištu otpada Jakuševac, kada je prilikom pripremanja za radni zadatak odvajanja otpada od biootpada, prilikom raspodjele poslova u radnom kontejneru došlo do odrona odlagališta otpada koje je udarilo i u radni kontejner, što je vidljivo i iz priložene fotodokumentacije mjesta nezgode (str. 17-26 spisa). U navedenom kontejneru su ostali zarobljeni tužitelj i njegov kolega Toni Mihajlovski, pri čemu je tužitelj doživio napad panike i stres. Nakon što su ih kolege bagerom oslobodili da mogu izaći, tužitelj je izašao iz kontejnera i ubrzo je došao djelatnik Josip Topolovec koji je rekao da je izgubio ruku i tužitelj je otrčao u kontejner i donio mu čistu majicu da može omotati ruku, potom je došla vojna policija i hitna pomoć koja je tužitelja i kolege odvezla na Hitnu, gdje je tužitelj pregledan, preporučeno mu je mirovanje i tablete za smirenje. Potom je tužitelj bio pregledan u Psihijatrijskoj klinici Sveti Ivan u Zagrebu, gdje su mu preporučili tablete za smirenje i mirovanje odnosno bolovanje. Na bolovanju je bio oko godinu dana, nakon čega se vratio na posao. Prirodu i težinu ozljeda koje je tužitelj pretrpio u štetnom događaju pravilno je ocijenio u svom nalazu i mišljenju i dopuni nalaza i mišljenju sudski vještak dr. Gordan Makarić. Tužitelj je uslijed štetnog događaja prvotno razvio simptomatiku Akutne stresne reakcije (F43.0), te nastavno simptomatiku Poremećaja prilagodbe (F43.2), a između štetnog događaja i ozljeda kod tužitelja postoji izravna uzročno-posljedična veza. Tužitelj je uslijed štetnog događaja pretrpio strah u vidu realne opasnosti po tjelesni integritet, što je uz spoznaju o stradavanju kolege, i dovelo do razvoja psihičkih poremećaja, i to primarni kratkotrajni strah u trenutku nezgode, sekundarni strah umjerenog do jakog intenziteta u trajanju od 3 dana, potom sekundarni strah umjerenog intenziteta do sveukupno 5 dana, a zatim je trpio sekundarni strah slabijeg intenziteta sveukupno 3 tjedna, a zaostao je kasni, povremeni oscilirajući strah slabijeg intenziteta u situacijama koje tužitelja podsjećaju na štetni događaj. Kod tužitelja uslijed štetnog događaja nisu zaostale trajne posljedice, pa nema duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti, Tuđa pomoć, pružana od strane ukućana, tužitelju nije bila potrebna što proizlazi i iz njegovog iskaza. Status psihičkih funkcija stabiliziran je odnosno liječenje je završilo sredinom siječnja 2024., tj. 15. siječnja 2024. Tužitelj je 8. siječnja 2024. osiguraniku poslodavca, ovdje tuženiku, podnio odštetni zahtjev, a nakon

provedenog vještačenja tuženik je tužitelju 10. studenoga 2025. isplatio nesporni iznos naknade štete od 800,00 eura. Tužitelju je predmetna ozljeda priznata ozljedom na radu rješanjem HZZO-a.

26. Odredbom čl. 19. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - dalje: ZOO) propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom dok je čl. 1100. st. 1. ZOO-a propisano da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

27. Prema čl. čl. 111. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17 i 98/19 - dalje: ZR) i čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine broj 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18, dalje u tekstu: ZZR), poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu pretrpljenu na radu prema općim propisima obveznog prava, a u konkretnom slučaju prema odredbi čl. 965 st. 1. ZOO-a za naknadu štete tužitelju odgovara tuženik kao osiguratelj poslodavca.

28. Nadalje, prema odredbi čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine broj 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18, dalje u tekstu: ZZR) ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Pri tome u postupku nije utvrđena ni jedna okolnost iz čl. 25. st. 2. ZZR koja bi otklonila ili umanjila odgovornost poslodavca za pretrpljenu ozljedu na radu tužitelja, a tuženik je isplatom nespornog iznosa naknade štete od 800,00 eura, učinio nespornom svoju odgovornost za naknadu štete tužitelju u isplaćenom iznosu.

29. Na temelju odredbe čl. 19. ZOO-a, a u vezi s čl. 1046. i čl. 1100. ZOO-a, tužitelji ima pravo od tuženika zahtijevati naknadu neimovinske štete koju trpi zbog povrede prava osobnosti uslijed pretrpljene ozljede na radu od 4. prosinca 2023. Izvedenim dokazima sud je utvrdio da tužitelju pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu za pretrpljeni strah. Visinu pravične novčane naknade sud je utvrdio po slobodnoj ocjeni imajući u vidu sve relevantne okolnosti značajne za navedeni vid štete, odnosno vodio je računa o značenju povrijeđenoga dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom prirodom i društvenom svrhom. Cijeneći utvrđenu dužinu, trajanje i intenzitet pretrpljenog straha sud je ocijenio primjerenom naknadu u visini od 1.400,00 eura. Sud je pri tome uzeo u obzir da je tužitelj doživio veliki stres na radnom mjestu, da je morao piti lijekove za smirenje i mirovati, da je imao problema sa spavanjem, osjećao strah i uznemirenost, njegovo zanimanje te da i dalje radi na istom radnom mjestu, njegovu srednju životnu dob (rođen 1975. godine), i činjenicu da u situacijama koje tužitelja podsjećaju na štetni događaj i dalje osjeća povremeni oscilirajući strah slabijeg intenziteta. S obzirom na sve izloženo sud smatra da tužiteljici temeljem čl. 1100. st. 2. ZOO-a pripada ukupan iznos od 1.400,00 eura naknade neimovinske štete.

30. Sud se prilikom odmjeravanja visine novčane naknade vodio općeprihvaćenim kriterijima u sudskoj praksi, a uzeo je u obzir i općepoznatu činjenicu visoke stope

inflacije i rasta potrošačkih cijena u Republici Hrvatskoj od 2020. godine kada su Orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda Republike Hrvatske posljednji puta mijenjani do dana donošenja ove presude, sukladno recentnoj sudskoj praksi viših sudova izraženoj primjerice u odlukama Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ R 3137/2024 od 25 srpnja 2024. i Županijskog suda u Dubrovniku poslovni broj GŽ-546/2023 od 6. studenoga 2024.

31. S obzirom da je tuženik tužitelju na ime naknade štete po štetnom događaju već isplatio 800,00 eura tužitelju pripada daljnjih 600,00 eura, stoga je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju iznos naknade neimovinske štete od 600,00 eura, dok je u preostalom iznosu od 500,00 eura sa pripadajućim zateznim kamatama tužbeni zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan.

32. Nadalje, odredbom čl. 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Tužitelj potražuje zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete od podnošenja odštetnog zahtjeva 8. siječnja 2024., a u postupku je utvrđeno da je liječenje tužitelja završeno sredinom siječnja 2024., tj. 15. siječnja 2024., dakle nakon podnošenja odštetnog zahtjeva. S obzirom da se opseg i stupanj zadobivenih povreda može utvrditi tek kada je završeno liječenje, sud smatra da je šteta nastala u tom trenutku, dakle 15. siječnja 2024., a identično pravno stajalište zauzeo je u pravno i činjenično primjenjivom predmetu Županijski sud u Rijeci u presudi broj GŽ R 1888/2021-2 od 3. lipnja 2022. Stoga na temelju čl. 1103 ZOO-a tužitelj na daljnji dosuđeni iznos naknade neimovinske štete ima pravo na zatezne kamate najranije od dana nakon završetka liječenja tj. od 16. siječnja 2026., stoga na dosuđeni daljnji iznos naknade štete od 600,00 eura ima pravo na zatezne kamate od 16. siječnja 2024. do isplate, te je slijedom navedenoga zahtjev tužitelja za naknadom zateznih kamata na dosuđeni iznos naknade štete od 600,00 eura od 8. siječnja 2024. do 15. siječnja 2024. odbijen kao neosnovan.

33. Nadalje, tužitelj potražuje zakonske zatezne kamate na nesporno plaćeni iznose naknade štete na plaćeni iznos od 800,00 eura od podnošenja odštetnog zahtjeva 8. siječnja 2024. do isplate 10. studenoga 2025. Prema čl. 943. st. 1. ZOO-a kada se dogodi osigurani slučaj, osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu određenu ugovorom u ugovorenom roku koji ne može biti dulji od četrnaest dana od podnošenja zahtjeva, a prema st. 2. istog članka ako je za utvrđivanje postojanja osigurateljeve obveze ili njezina iznosa potrebno stanovito vrijeme, osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu određenu ugovorom u roku od trideset dana od dana primitka odštetnog zahtjeva ili ga u istom roku odbiti. S obzirom da osiguranik ovdje tuženik, tužitelju po odštetnom zahtjevu nije isplatio nesporni iznos u navedenom roku, nego tek 10. studenoga 2025. osnovan je zahtjev tužitelja za isplatom zakonskih zateznih kamata na nesporno plaćeni iznos od 800,00 eura dana nakon od završetka liječenja, kada je utvrđen konačni opseg i težina povreda, 16. siječnja 2025., do dana isplate 10. studenoga 2025., te je slijedom navedenoga u preostalom dijelu, zahtjev tužitelja za naknadom zateznih kamata na nesporno plaćeni iznos od 800,00 eura, od 8. siječnja 2024. do 15. siječnja 2024. odbijen ako neosnovan.

34. S obzirom da je tužbeni zahtjev tužitelja u ukupnom iznosu od 1.100,00 eura, kako je postavljen u konačno uređenom tužbenom zahtjevu, djelomično prihvaćen u ukupnom iznosu od 600,00 eura i u dijelu zateznih kamata, a odbijen u preostalom iznosu od 500,00 eura i za preostali iznos zateznih kamata, odluka o troškovima parničnog postupka donesena je sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a. a troškovi su odmjereni sukladno čl. 155. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (" Narodne novine " broj: 138/23 - dalje: OT), s obzirom da je tužitelj zastupan po odvjetniku.

35. Sud je utvrdio da je tužitelj u pogledu visine tužbenog zahtjeva uspio s 54,54% (600,00 eura u odnosu na 1.100,00 eura), dok je u pogledu osnove tužbenog zahtjeva uspio sa 100%, dakle ukupno 77,27 %, dok je tuženik u pogledu visine tužbenog zahtjeva uspio s 45,46 %, a u pogledu osnove tužbenog zahtjeva s 0 %, dakle ukupno 22,73 %. Prema odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a parnični trošak određuje se na način da se od postotka uspjeha stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici oduzima postotak stranke koja je uspjela u manjoj mjeri, te se zatim stranci koja je u većoj mjeri uspjela dodjeljuju priznati i svrhoviti troškovi u postotku koji preostane nakon navedenog obračuna. Slijedom navedenoga sukladno čl. 154. st. 2. ZPP-a tužitelj ima pravo na 54,54% (77,27 % umanjeno za 22,73 %.) priznatih troškova.

36. .Sukladno Tbr. 7/1 OT vrijednost pojedine radnje u postupku određena je u visini od 100 bodova. Tužitelju je u cijelosti priznat zatraženi trošak za sastav odštetnog zahtjeva u visini od 100 bodova (Tbr. 7/1 OT), za sastav tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7/1 OT), za sastav obrazloženog podneska od 19. ožujka 2024. u visini od 100 bodova (Tbr. 8/1OT), za sastav obrazloženog podneska od 18. prosinca 2025. u visini od 100 bodova (Tbr. 8/1 OT), za sastav obrazloženog podneska od 30. siječnja 2026. u visini od 100 bodova (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištima 13. prosinca 2024., 13. lipnja 2025., 15. srpnja 2025. i 25. rujna 2026., za svako u visini od po 100 bodova (Tbr. 9/1 OT), te za pristup ročištu za objavu presude u visini od 50 bodova (Tbr. 9/3 OT). Na temelju čl. 155 ZPP-a tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 13. prosinca 2024. U visini od 50 bodova s obzirom da istim samo dostavlja prijavu ozljede na radu koju je trebao dostaviti već u tužbi, zatim mu nije priznat trošak sastava podnesaka od 11. srpnja 2025., 10. veljače 2026., 12. ožujka 2026., i 14. travnja 2026., za svako u visini od po 50 bodova, s obzirom da istima samo moli sud za produljenje roka za uplatu predujma za vještačenje, te mu nije priznat trošak sastava podnesaka od 8. rujna 2025. i 14. svibnja 2026., za svaki u iznosu od po 50 bodova, s obzirom da istima samo dostavlja potvrdu uplate predujma za medicinsko vještačenje što nije bilo nužno za vođenje postupka jer sud uplate provjerava putem računovodstva, stoga svi navedeni podnesci nisu bili potrebni zavođenje ovoga postupka. Slijedom navedenoga tužitelju je priznat ukupni trošak u visini od 950 bodova, što prema vrijednosti jednog boda od 2,00 eura (Tbr. 54 OT), ukupno iznosi 1.900,00 eura.

37. Sukladno gore navedenom obračunu, u skladu s čl. 154. st. 2. ZPP-a, tužitelju pripada pravo na 54,54 % priznatih troškova, stoga tužitelju na ime parničnog troška pripada 1.036,26 eura, odnosno uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% u iznosu od 259,06 eura, ukupno 1.295,32 eura, odnosno za trošak medicinskog vještačenja, te troška pristupa vještaka na ročište koje je predumio tužitelj u visini od 400,00 eura, sveukupno 1.695,32 eura, dok je u preostalom

iznosu od 1.954,68 eura zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška odbijen. Na temelju čl. 154. st. 2. ZPP-a odbijen je zahtjev tuženika za naknadom eventualnih sudski pristojbi.

38. Odluka o kamati na parnični trošak dosuđen tužiteljici donesena je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

39. Slijedom svih navedenih i obrazloženih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 9. listopada 2026.

Sutkinja:
Ida Vrančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje ako je stranka o ročištu za objavu presude uredno obaviještena, bez obzira je li na isto pristupila, a u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano putem ovoga suda u četiri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku

Broj zapisa: **9-3088e-62315**

Kontrolni broj: **0e259-1f2b8-bfb2e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.